

betragter uddannelse som en investering i fremtiden – vores fælles fremtid – men så sandelig også den enkelte studerendes egen fremtid.

De vilkår, vi tilbyder de studerende, skal derfor ses i et dobbelt lys: På den ene side skal vi understøtte og motivere til uddannelse og dygtiggørelse, og på den anden side er det rimeligt at stille krav om, hvad man kunne kalde en rimelig medfinansiering fra den studerendes side, den studerende, der jo via sin uddannelse forbedrer egne muligheder.

Derfor må SU'en også vurderes ud fra, hvordan andre unge har det, og her så jeg gerne en grundigere debat om, hvordan man kan begrænse den sociale opdeling mellem studerende, som læser med SU, og studerende, som får bistandshjælp, dagpenge eller anden form for social understøttelse. Jeg tror nemlig, at mange oplever det som en dødelig uretfærdighed, at der er stor forskel i levestandard, om man nærmer sig uddannelsessystemet direkte eller via en omvej over dagpenge- eller kontanthjælpssystemet. Så når vi skal i gang med at revidere SU-loven, bør vi samtidig drøfte de andre overførselsindkomster, som unge får del i.

Et andet punkt, som vi bør tage alvorligt livtag med, når vi skal revidere SU-loven, er spørgsmålet om egenindtægtsgrænser; dem ser vi gerne opløst, således at den studerende ikke oplever SU-systemet som en »big brother«, som hæmmer eget initiativ i fritiden. Det skal kunne betale sig at arbejde – også for studerende, der ikke skal straffes for at indhøste erfaringer gennem aktiv deltagelse i arbejdslivet. Venstre vil derfor gerne være med til at sætte alvor bag den debat om egenindtægt som supplement til SU, som senest formanden for SU-Rådet, Jakob Lange, har pustet liv i. Det kunne f.eks. ske ved et »skråt« egenindtægtsloft, hvor f.eks. kun halvdelen af det, der er tjent for meget, tilbagebetales.

Det er en debat, vi får, når SU-loven skal til behandling, og ved samme lejlighed kan vi så drøfte, om det er hensigtsmæssigt, at stipendiedelen og lånedelen er uændret gennem hele studietiden. Jeg tror, der kunne være perspektiv i at overveje en opdeling af SU'en i to halvdele, hvor den i første halvdel af studiet i højere grad bestod af stipendier og i mindre grad af lån – og omvendt i studiets anden halvdel. Derved ville vi kunne forbedre vilkårene for de studerende i den meget vigtige fase af studiet, hvor det gælder om at bide sig fast, om at koncentrere sig, og hvor mulighederne for at påtage sig studierele-

vant erhvervsarbejde alt andet lige heller ikke er så gode, som de er senere i uddannelsesforløbet. En sådan ændret udbetalingsprofil ville samtidig betyde, at de unge, der tager en mellemlang uddannelse eller en bachelorgrad, kunne komme gældfri igennem deres uddannelse.

Så der er faktisk flere punkter, hvor Venstre gerne bidrager til at forbedre de studerendes økonomiske vilkår, og hvor vi gerne ser reglerne smidiggjort, så den enkelte får mulighed for selv at forbedre sine egne vilkår, men debatten skal finde sted på et seriøst og gennearbejdet grundlag og ikke på baggrund af hurtige paradeforslag.

Vi kan derfor ikke støtte beslutningsforslaget, men ser frem til behandlingen af undervisningsministerens udspil til en ny SU-lov.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at få hr. Lars Løkke Rasmussen til at uddybe, hvori det tidlige ligger ved det stillede forslag. Det er vel ikke sådan, at fordi Venstre har indgået et finanslovsforlig med regeringen, er det derefter tidligt at snakke om, hvad man skal bruge pengene til i det her land?

Det er vel på nuværende tidspunkt, man skal komme med forslag, som koster penge, og ikke til foråret; til den tid vil hr. Lars Løkke Rasmussen formodentlig melde ud med, at det jo ikke er med i finansloven, og at der ikke er penge til det, og så vil det blive justeringer, hvor man tager fra den ene kasse og putter over i den anden kasse.

Så jeg mener, at det her må være det rigtige tidspunkt at forholde sig til det spørgsmål, der lyder: Skal de studerende have forbedret deres økonomiske forhold? Og dér er jeg helt uenig med hr. Lars Løkke Rasmussen, når han siger, at det skal gøres ved, at de skal have mere erhvervsarbejde. Jeg har intet imod, at de har noget erhvervsarbejde, men når det er sådan, at en studerende bruger en dag om ugen på f.eks. at sidde ved en kasse i et supermarked for at tjene penge, hvilken studierelevans er der så i det, hvis man studerer på DTU eller på Københavns Universitet? Hvad studierelevant er der i det? Det er jo for de flestes vedkommende et økonomisk spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Min bemærkning om utidighed gik på, at det fra